

Soud: Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí: 05/22/2019
Spisová značka: 3 Tdo 344/2019
ECLI: ECLI:CZ:NS:2019:3.TDO.344.2019.1
Typ rozhodnutí: USNESENÍ
Heslo: Hodnocení důkazů
Mimořádné opravné prostředky
Dotčené předpisy: § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř.
§ 2 odst. 5, 6 tr. ř.
Kategorie rozhodnutí: D

3 Tdo 344/2019-1562

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. 5. 2019 o dovolání, které podal obviněný **J. V.**, nar. XY, proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, ze dne 26. 7. 2018, sp. zn. 68 To 49/2018, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 225/2014, takto:

Podle § 265i odst. 1 písm. b) trestního řádu se dovolání **odmítá**.

Odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 15. 11. 2017, č. j. 3 T 225/2014-1379, byl obviněný J. V. (dále „obviněný“, příp. „dovolatele“) uznán vinným (spolu s dalšími spoluobviněnými) tím, že

obvinění J. V. a J. S.

1) po vzájemné dohodě sám obviněný J. S. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o ní informoval obviněného J. V., následně dne 27. 3. 2013 v době od 12.00 hodin do 07.00 hodin dne 28. 3. 2013 obv. J. V. naložil na návěs a odcizil v katastrálním území obce XY, okres Olomouc, z volně přístupného lesa zvaného XY, v porostu evidenčního čísla XY, nejméně 35,33 m³ smrkové kulatiny, třídy B/C v délkách 5 metrů, čímž přivodili poškozené společnosti Kloboucká lesní, s. r. o., se sídlem Brno-Veverčí, Šumavská 524/31, škodu ve výši nejméně 79.775 Kč,

2) po vzájemné dohodě sám obviněný J. S. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o ní informoval obviněného J. V., následně společně v době od 16.00 hodin dne 28. 6. 2013 do 10.00 hodin dne 2. 7. 2013 doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo obv. J. V. naložil na návěs a odcizil v lesním porostu katastrálního území XY, část XY, okr. Šumperk, poblíž komunikace R I/35 celkem 29,66 m³ čtyřmetrových smrkových kulatin, připravených k odvozu, čímž přivodili společnosti Kloboucká lesní, s. r. o., se sídlem Brno-Veverčí, Šumavská 524/31, škodu ve výši nejméně 61.635 Kč,

obvinění J. V. a J. Š.

3) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V. a následně jej doprovodil v jím řízeném

osobním automobilu na místo, jenž jel za ním s nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo v době kolem 20.10 hodin dne 4. 10. 2013 obv. J. V. naložil na návěs a odcizil z manipulačního skladu u nádraží ČD ve XY na ulici XY, okr. Šumperk, 15 m³ smrkové kulatiny v hodnotě 29.640 Kč ke škodě Opavské lesní, a. s., se sídlem Praha 4, Krajánkova 2390/11,

4) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 8. 10. 2013 kolem 23.00 hodin tam doprovodil ve vlastním osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo v blízkosti vozovky mezi obcemi XY a XY, okr. Olomouc, obv. J. V. naložil na návěs a odcizil volně uskladněnou vytěženou topolovou kulatinu v délkách 4 metry v celkovém množství nejméně 23,84 metrů kubických, čímž přivodili majiteli I. T., IČ: XY, s místem podnikání XY, škodu ve výši 31.731 Kč,

5) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně v době od 19.00 hodin dne 12. 10. 2013 do 00.04 hodin 13. 10. 2013 doprovodil ve vlastním osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo obv. J. V. naložil na návěs a odcizil z volně přístupné narovnané hromady dřevní hmotu v množství 35 m³ smrkové pilařské kulatiny v pětimetrové délce o různých průměrech, nacházející se u lesní cesty v lesním porostu XY nazývané XY u obce XY, část XY, okr. Šumperk, a tímto přivodili společnosti UNILES, a. s., se sídlem Janovice, Potočná 162/101, Stará Ves, škodu ve výši 77.000 Kč,

6) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 24. 10. 2013 v době od 20.20 hodin do 22.18 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním v nákladním automobilu s návěsem a po příjezdu na místo obv. J. V. naložil na návěs a odcizil v katastru obce XY, části XY, okr. Olomouc, 17,5 m³ vytěženého smrkového dřeva, které bylo volně složeno na okraji lesa a přivodili tak V. K., nar. XY, škodu odcizením ve výši 26.400 Kč,

7) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 31. 10. 2013 kolem 23.00 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo u dřevoskladu společnosti Opavská lesní, a. s., ve XY, okres Šumperk, u vlakového nádraží obv. J. V. naložil na návěs a odcizil 12,83 m³ smrkové kulatiny v hodnotě 25.352 Kč ke škodě Opavské lesní, a. s., při odjezdu byl však kontrolován hlídkou OOP ČR v XY a kulatinu byl nucen na místě opět vyložit z vozidla před odjezdem při hodnotě odcizené kulatiny 25.352 Kč,

8) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 4. 11. 2013 kolem 20.00 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo a přeřezání železné závory obv. J. V. naložil na návěs a odcizil z obecní skládky dřeva nacházející se v obci XY, okr. Prostějov, celkem 35,40 m³ smrkové kulatiny v délkách 8–12 m a průměru 22–40 cm, v hodnotě 68.145 Kč,

9) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytipoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 12. 11. 2013 kolem 22.00 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo v katastru obce XY, část XY, poblíž lokality XY, okr. Olomouc, obv. J. V. naložil na návěs a odcizil z lesní skládky 37 m³ vytěžené smrkové kulatiny, čímž přivodili J. K., nar. XY, trvale bytem XY, škodu ve výši 60.000 Kč,

10) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytypoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 4. 12. 2013 v době od 20.00 hodin do 21.50 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo v katastru obce XY, část XY, okr. Olomouc, na místě zvaném XY, obv. J. V. naložil na návěs a odcizil ze tří skládek 35 m³ vytěžené smrkové kulatiny, čímž přivodili Obci XY škodu odcizením ve výši 52.500 Kč,

11) po vzájemné dohodě obviněný J. Š. nejprve vytypoval místo, kde se nachází kulatina vhodná k odcizení a poté o něm informoval obviněného J. V., následně dne 5. 12. 2013 kolem 20.00 hodin doprovodil v jím řízeném osobním automobilu obviněného J. V., jenž na místo jel za ním nákladním automobilem s návěsem a po příjezdu na místo v katastru obce XY, okr. Olomouc, u tzv. XY u posedu obv. J. V. naložil na návěs a odcizil vytěženou smrkovou dřevní hmotu o průměru 20–50 cm v délkách 8, 10, 12 metrů a ve stejném lese u tzv. XY na místě vzdáleném asi 450 metrů u posedu odcizili 7 ks smrkové kulatiny o průměru od 20 cm do 50 cm v délkách 8, 10 a 12 metrů, celkem tak zde odcizili 32,15 m³ smrkové dřevní hmoty a přivodili tak společnosti TAGROS, a. s., se sídlem Troubelice 24, škodu ve výši 47.582 Kč,

obviněný J. V. sám

12) v přesně nezjištěné době dne 27. 12. 2013 v katastrálním území obce XY, okres Pelhřimov, vlevo od pozemní komunikace č. XY ve směru z obce XY na obec XY, okr. Havlíčkův Brod, mezi obcemi XY a XY, na volně přístupné účelové komunikaci sloužící jako vjezd do lesa, obv. J. V. naložil na návěs a odcizil před lesním porostem ze skládky dřeva celkem 30 m³ dřevní hmoty – kulatiny smrku v délkách 5 metrů, v průměrech od 20 do 49 cm, čímž přivodil lesní společnosti Ledeč nad Sázavou, se sídlem Ledeč nad Sázavou, Hrnčíře 2, škodu ve výši 76.500 Kč,

13) v přesně nezjištěné době dne 27. 12. 2013 pravděpodobně v období od 15.00 hodin do 16.40 hodin odcizil z katastrálního území obce XY, okres Havlíčkův Brod, vlevo od pozemní komunikace č. XY, ve směru z obce XY na obec XY, okr. Havlíčkův Brod, mezi obcemi XY a XY na volně přístupné komunikaci při vjezdu do lesa ze skládky dřeva 30 m³ dřevní hmoty – kulatiny smrku v délkách 5 m v průměru od 20 do 49 cm a přivodil tak lesní společnosti Ledeč nad Sázavou se sídlem Ledeč nad Sázavou, Hrnčíře 2, škodu ve výši nejméně 76.500 Kč,

14) v přesně nezjištěné době, pravděpodobně dne 30. 12. 2013 mezi 12.50 a 17.30 hodinou, v katastrálním území XY, okres Havlíčkův Brod, vlevo od pozemní komunikace č. XY, ve směru z XY na obec XY, okr. Havlíčkův Brod, mezi obcemi XY a XY na volně přístupné účelové komunikaci sloužící jako vjezd do lesa odcizil před lesním porostem ze skládky dřeva 60 m³ dřevní hmoty – kulatiny smrku v délkách 5 m jakosti 3A, čímž přivodil lesní společnosti Ledeč nad Sázavou se sídlem Ledeč nad Sázavou, Hrnčíře 2, škodu ve výši 153.000 Kč.

Tím spáchal zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, v bodech 1-11) ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a byl odsouzen podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří roků. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, § 84 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř roků a současně se nad obviněným vyslovuje dohled.

Naposledy bylo podle § 228 odst. 1 tr. ř. rozhodnuto tak, že se ukládá obviněným J. V. a J. Š. povinnost nahradit škodu poškozené společnosti Kloboucká lesní, s. r. o., se sídlem Brno-Veverčí, Šumavská 524/31, ve výši 79.775 Kč a 61.635 Kč rukou společnou a nerozdílnou a obviněným J. V. a J. Š. povinnost nahradit škodu společnosti Opavská lesní, a. s., se sídlem Praha 4, Krajánkova 2390/11, ve výši 29.640 Kč, I. T., IČO XY, XY, ve výši 31.731 Kč, společnosti UNILES, a. s., se sídlem Janovice, Otočná 162/101, Stará Ves, ve výši 77.000 Kč, V. K., nar. XY, bytem XY, ve

výši 26.400 Kč, Obci Háčky škodu ve výši 68.145 Kč, J. K., nar. XY, bytem XY, ve výši 60.000 Kč, Obci Dolany škodu ve výši 52.500 Kč, společnosti TAGROS, a. s., se sídlem Troubelice 24, ve výši 47.582 Kč rukou společnou a nerozdílnou, obviněnému J. V. povinnost nahradit škodu Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, ve výši 306.000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byli poškození Kloubocká lesní, s. r. o., se sídlem Brno-Veverčí, Šumavská 524/31, Opavská lesní, a. s., se sídlem Praha 4, Krajánkova 2390/11, I. T., XY, Obec Háčky, spol. TAGROS, a. s., Troubelice 24, odkázáni se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

K odvolání obviněného Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl rozsudkem ze dne 26. 7. 2018, sp. zn. 68 To 49/2018, tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř. zrušil výrok o vině v bodě 14), výroku o trestu a výroku o náhradě škody ohledně poškozené Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. znovu rozhodl tak, že jej uznal vinným tím, že

v přesně nezjištěné době, pravděpodobně od 30. 12. 2013 mezi 12.50 a 17.30 hodinou, v katastrálním území XY, okres Havlíčkův Brod, vlevo od pozemní komunikace č. XY, ve směru z XY na obec XY, okr. Havlíčkův Brod, mezi obcemi XY a XY na volně přístupné účelové komunikaci sloužící jako vjezd do lesa odcizil před lesním porostem ze skládky dřeva 30 m³ dřevní hmoty – kulatiny smrku v délkách 5 m jakosti 3A, čímž přivodil Lesní společnosti Ledec nad Sázavou se sídlem Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, škodu ve výši 76.500 Kč, jako dílčím útokem pokračujícího zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku.

Obviněný byl nově odsouzen a za tento, jakož i za dílčí útoky tohoto pokračujícího zločinu krádeže pod body 1) – 13), které zůstaly nedotčeny, podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří roků. Podle § 84 tr. zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen za současného vyslovení dohledu. Podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanovila zkušební doba na čtyři roky. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Lesní společnosti Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, částku ve výši 229.500 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená Lesní společnost Ledec nad Sázavou, Hrnčíře 2, odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti citovanému rozsudku vrchního soudu obviněný podal prostřednictvím svého obhájce dovolání z důvodů uvedených v podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Deklaruje vědomost toho, že v řízení o dovolání lze do skutkových zjištění zasahovat jen ve zcela výjimečných případech. Těmito případy je zjevná existence extrémního nesouladu mezi skutkovými zjištěními a právním posouzením. Brojí proti nedostatku v hodnocení provedených důkazů, kdy je názoru, že soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě a ve vzájemných souvislostech v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. Obviněný namítá, že soudy obou stupňů dospěly ke skutkovým závěrům, které odporují zásadám formální logiky, přičemž i právní posouzení plně neodpovídá skutkovému zjištění tak, jak je popsáno ve skutkové větě rozsudku soudu prvního stupně. Oba rozhodující soudy své závěry dostatečným a přesvědčivým způsobem neodůvodnily ve svých rozhodnutích, takže i v tomto ohledu zcela nedostály povinností, které jim v tomto ohledu ukládá procesní předpis.

Další výhrada obviněného směřuje k nesprávné interpretaci zásady in dubio pro reo, kdy dochází k pomyslnému ohýbání důkazů, podle interpretace soudu ve prospěch obviněného, ale z logického posouzení věci a fatického stavu jde naopak o ohýbání v jeho neprospěch. Obviněný připomíná, že každý důkaz obsahuje individuálně určené markanty, které je nutno v rámci trestního řízení brát jako neměnnou konstantu, kterou je nutno v jednotlivosti a ve vzájemné souvislosti hodnotit s jinými důkazy a na základě hodnocení těchto důkazů následně přijmout skutkové a právní závěry

podstatné pro posouzení viny. Tyto markanty obsažené v jednotlivých důkazech nelze měnit a přizpůsobovat podle potřeby, a to ani ve prospěch obviněného, natož v jeho neprospěch. Za těchto okolností se obviněný domnívá, že je naplněn uvedený dovolací důvod a to i s odkazem na ústavněprávně garantované právo na spravedlivý proces, na jehož základě je možný výjimečný průlom do skutkových zjištění soudů nižších stupňů.

Poukázal na prvé rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 18. 7. 2016 (usnesení KS v Ostravě – pobočka Olomouc sp. zn. 68 To 118/2016-1121) se závazným právním názorem v otázce *individuálně určené věci*, která měla být odcizena, neboť obviněný v podaném odvolání velice detailně poukázal na zásadní rozpory vzniklé provedenými důkazy, které nebyly soudem odstraněny, ale navíc byly hodnoceny v jeho neprospěch. Podle jeho názoru odvolací soud ve svém druhém rozhodnutí ve věci zcela rezignoval na tyto své právní závěry a zcela se od nich při svém opakovaném posouzení věci odklonil. Výhrady uvedené v prvním rozhodnutí odvolacího soudu směřují do hmotněprávního posouzení věci, konkrétně k posouzení objektivní stránky skutkové podstaty skutku – přečinu krádeže, je zde zásadní nedostatek spočívající v objektivním posouzení a určení objektivní stránky daného přečinu krádeže, konkrétně určení přesného místa spáchání přečinu, určení věci, která měla být odcizena co do její individuální určitosti. Celé rozhodnutí o vině je založeno na nesprávném a na neobjektivním hodnocení provedených důkazů, když je nepřipustné, aby soud jakýkoliv důkaz upravoval, byť ve prospěch obviněného, neboť každý důkaz je konstantní, neměnný a obsahující informaci, kterou soud nemůže měnit, ale jen ji hodnotit. Není možné, aby soud upravoval sortiment a množství odcizeného dřeva s odůvodněním, že je to ve prospěch obviněného, když tato úprava je naopak v jeho neprospěch. Poškození vypověděli v jaké kvalitě, v jakém stavu – sortimentu (vcelku nebo v určité metráži) a v jakém množství jim bylo dřevo odcizeno. Proti tomuto důkazu stojí důkaz fotografie v mýtné brány, výpověď svědků (např. sourozenců J.), faktury od zpracovatelů dřeva – Pily, znalecký posudek, kdy tyto důkazy zpochybňují to, že v dané době, na daném místě, v daném množství, v daném sortimentu a v dané kvalitě bylo těmto poškozeným individuálně určené dřevo odcizeno obviněným. Soudu nepřislouží upravovat důkazy v rozporu s dalšími objektivními důkazy determinujícími množství, sortiment a kvalitu na základě domněnky (např. že klády v celku byly rozřezány na 4 či 5 metrové délky), když pro tuto domněnku není ve spise jediný důkaz, ba naopak jsou důkazy opaku spočívající v tom, že obviněný se vždy snažil dřevo rychle naložit a kontrola množství a kvality se dělala až na pile ten den, nebo den následující (např. výpověď sourozenců J.). Tyto domněnky soudu jsou pak v napadeném rozsudku prezentovány, že uvedené úpravy v množství, sortimentu a kvalitě jsou ve prospěch obviněného, neboť byla snížena hodnota odcizeného dřeva, tedy škoda. Tento nesprávný postup soudu a nesprávné skutkové a právní posouzení věci je naopak v neprospěch obviněného. Objektivně zjištěné pochybnosti a rozpory nejsou způsobilé jednoznačně a bezpečně určit objektivní stránku skutkové podstaty přečinu.

Potlačují v neprospěch obviněného objektivně zjištěné a provedené důkazy prokazující, např. že na místech skládek dřeva v majetku poškozených uvedených v napadeném rozsudku bylo cca 5 až 10 dalších skládek dřeva jiných osob (prokázáno výsledkem svědků). Nikdy nedošlo k manipulaci dřeva, tedy k řezání dřeva na různé délky, a že množství naloženého dřeva uváděné svědky, především sourozenci J., kteří jsou v nepřátelském vztahu s obviněným, je v rozporu s tvrzeními poškozených a se závěry soudu o množství, sortimentu a kvalitě dřeva. Založeny jsou faktury o prodeji dřeva, které jednoznačně determinují a určují sortiment, kvalitu a množství dřeva daného dne odvezeného odsouzeným z lokalit uvedených ve výroku rozsudku, tyto faktury nejsou hodnoceny a nejsou ani součástí napadeného rozsudku. Stejně závěry lze určit i u slyšených svědků, kteří byli na místě nakládky s obviněným jako spolujezdci, popřípadě jako řidiči druhého nákladního vozidla. Zde obviněný jen odkazuje na obsah výpovědí ve směru, že vždy se nakládalo ve spěchu, kdy množství, kvalitu a sortiment kontroloval např. B. nebo M. J. až při vykládce dřeva na konkrétní a ve spise uvedené pile, a to buď téhož dne, nebo dne následujícího, kdy se tato kvalita, sortiment a množství shodovala s vystavenou fakturou pilaře. *Odvolací soud*

nenaplnil svoji zákonnou povinnost napravit nesprávný a nezákonný postup nalézacího soudu a dbát na to, aby o vině obviněného nebylo jakýchkoliv pochybností. Došlo k nesprávnému určení místa, času a odcizené věci, kdy věc nebyla soudem určena individuálně, *neboť k jejímu individuálnímu určení došlo až neobjektivní úpravou soudem*, kdy poškození odcizenou věc co do množství, sortimentu a množství určovali odlišně od objektivně zjištěných dalších důkazů.

V případě extrémního nesouladu je zásah Nejvyššího soudu do skutkových zjištění nižších soudů nezbytný proto, aby byl dán průchod ústavně garantovanému právu obviněného na spravedlivý proces. Jakkoliv by skutkové námitky nezakládaly žádný z důvodů dovolání podle § 265b tr. ř., a ve vztahu k nim by neexistovala přezkumná povinnost dovolacího soudu, tuto zásadu nelze podle judikatury Ústavního soudu uplatnit v případě zjištění, že *nesprávná realizace důkazního řízení se dostává do kolize s postuláty spravedlivého procesu*. Vadami důkazního řízení se zde rozumějí mimo jiné případy situace, kdy v řízení provedené důkazy nebyly v odůvodnění meritorního rozhodnutí, ať již negativně či pozitivně, zohledněny při ustálení jejich skutkového závěru, tj. soud je neučinil předmětem svých úvah a hodnocení, ačkoliv byly řádně provedeny dále z důkazů získaných procesně nepřipustným způsobem, které musí být soudem z předmětu úvah směřujících ke zjištění skutkového základu věci vyloučeny a v neposlední řadě se dále jedná o případy, kdy z odůvodnění rozhodnutí nevyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé, resp. případy, kdy jsou v soudním rozhodování učiněná skutková zjištění v extrémním nesouladu s provedenými důkazy (odkázal na řadu rozhodnutí – Ústavního soudu k jednotlivým námitkám).

Objektivní důkazy soudy přizpůsobily své domněnce o vině obviněného tak, že upravily množství, sortiment a kvalitu odcizeného dřeva, aby dosáhly individuálního určení odcizené věci za situace, kdy poškození určují odcizenou věc co do individuálního určení zcela odlišně (množství, kvalita, sortiment). Například i znalec ve svém znaleckém posudku poukazuje na odlišnosti v množství a sortimentu zachyceného na mýtné bráně od určení odcizeného dřeva poškozeným. Soud tento rozpor odstranil tím, že na základě domněnky upravil množství a sortiment tak, aby odpovídal tvrzení poškozeného. Jedná se např. o skutky č. 6, č. 10, č. 14. Navíc vše bez hodnocení důkazů, např. faktur pilařů o skutečně dodaném množství a sortimentu dřeva v daný den, či den následující po dni odcizení (viz výpověď např. sourozenců J.), nebo vypořádání se s objektivním zachycením obviněného mýtnou branou, která objektivně určuje množství, kvalitu a sortiment vezeného dřeva v daný den. Obviněný namítá, že i výběr a hodnocení provedených důkazů byl selektivní v neprospěch obviněného.

Závěrem obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, č. j. 68 To 49/2018-1439 ze dne 26. 7. 2018 podle § 265k tr. ř. zrušil a podle § 265l tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Ostravě, pobočce v Olomouci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

K dovolání obviněného se písemně vyjádřila státní zástupkyně činná u Nejvyššího státního zastupitelství s tím, že z povahy uplatněné dovolací argumentace je zřejmé, že se nachází ve zřetelné opozici s účelovým zaměřením zvoleného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., neboť dovolatel zpochybňuje skutkové závěry soudů, ke kterým dospěly v předcházejícím řízení a domáhá se zjištění jiných pro něho příznivějších skutkových okolností, než ke kterým dospěl soud nalézací a s nimiž se v rámci svých přezkumných závěrů ztotožnil i soud odvolací. V této souvislosti dovolatel zpochybňuje způsob, jakým soudy hodnotily důkazy provedené v dané věci, a to s tou stěžejní výhradou, že soudy postupovaly v rozporu s ustanoveními § 2 odst. 6 tr. ř. Je tedy evidentní, že dovolatel jak napadenému rozhodnutí, tak ani rozhodnutí, které jeho vydání předcházelo, nevytýká žádnou vadu, která by zakládala některý z taxativně stanovených důvodů dovolání, zakotvených v ustanovení § 265b odst. 1 tr. ř. (včetně toho, o který svoje dovolání opírá).

V posuzované věci však uplatněné dovolací námitky směřují primárně do oblasti skutkových zjištění. Dovolatel totiž soudům vytyká především nesprávnou realizaci důkazního řízení ve smyslu nesprávného způsobu hodnocení provedených důkazů a tím i vadnost relevantních skutkových zjištění (stručně řečeno namítá, že existují důvodné pochybnosti zejména k otázce individuálního určení, kvality, množství a stavu metráže, ve které mělo být dřevo odcizeno). Na podkladě zpochybnění rozhodných skutkových zjištění (vztahujících se k rozsahu způsobeného škodlivého následku) pak dovolatel namítá, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení skutku. Nenamítá tedy rozpor mezi skutkovými závěry vykonanými soudy po zhodnocení důkazů a užitou právní kvalifikací ani jiné nesprávné hmotněprávní posouzení soudy zjištěných skutkových okolností.

Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je tedy dovolatelem ve skutečnosti spatřován v porušení procesních zásad vymezených zejména v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Takto dovolatel postupuje i přesto, že je povinen v souladu s ustanovením § 265f odst. 1 tr. ř. v podaném dovolání odkázat nejen na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. ř., ale obsah konkrétně uplatněných námitek, o něž se v dovolání opírá, přizpůsobit účelovému zaměření zvoleného dovolacího důvodu tak, jak vyplývá z příslušných ustanovení zákona. V opačném případě nelze dovodit, že se dovolání opírá o důvody podle § 265b odst. 1 tr. ř., byť je na příslušné zákonné ustanovení dovolatelem formálně odkazováno. Označení konkrétního dovolacího důvodu uvedeného v ustanovení § 265b tr. ř. přitom nemůže být pouze formální; neboť pouze skutečná existence zákonného dovolacího důvodu, nikoli jen jeho označení, je zároveň zákonnou podmínkou i rámcem, v němž dochází k přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 78/05). Není-li existence dovolacího důvodu soudem zjištěna, neexistuje zákonná povinnost soudu dovolání věcně projednat (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 651/02).

Dovolatel sice poukazuje na možnost výjimečného zásahu do skutkových zjištění v rámci řízení o dovolání, založenou na *extrémním rozporu* mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními na jejich podkladě přijatými, na straně druhé však ve smyslu judikovaných podmínek takového postupu neargumentuje. V této souvislosti je namístě uvést, že ani v případě kvalifikovaného způsobu uplatnění takové námítka by nebylo možno přisvědčit její důvodnosti. Soudy totiž žádný z provedených důkazů nevyložily proti smyslu jeho skutečné vypovídací hodnoty, a to způsobem hrubě zkreslujícím informace, které v sobě ten který důkaz nesl zvláště pak nyní poukazovanou metodou ohýbání důkazů v dovolatelův neprospěch. Opatřený spisový materiál rovněž nevypovídá o tom, že by soudy vycházely z důkazů, opatřených či provedených v rozporu se zákonem ani ze skutečností, které by nebyly zjištěny v procesu dokazování. Pouhý nesouhlas dovolatele se způsobem, jímž ve věci činné soudy hodnotily provedené důkazy, nepostačuje k osvědčení této specifické námítka.

Toliko nad rámec podaného vyjádření je třeba konstatovat, že nalézací soud postupoval ve smyslu pokynů výše označeného kasačního rozhodnutí druhostupňového soudu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a to nejen, pokud jde o časoprostorové okolnosti jednotlivých případů odcizení vytěžené dřevní hmoty, ale i z hlediska zjištění jejího sortimentu a množství. Po doplnění důkazního stavu věci o listinné podklady poškozených subjektů zejména k individuálnímu určení vytěženého dřeva podle způsobu jeho těžby a takto získaných rozměrových parametrů dřevní hmoty byla právě v tomto důkazním kontextu opětovně řešena otázka minimálního a maximálního tržního ocenění odcizeného dřeva. Stalo se tak s tím podstatným závěrem znalce z oboru ekonomiky, specializovaného na odvětví dříví – těžba, pěstování lesa, Ing. Miroslava Švece, že nově opatřené spisové podklady nepředstavují žádné nové skutečnosti, které by znalcovy původní závěry v posuzovaném směru mohly ovlivnit. Po provedení tohoto důkazu způsobem uvedeným v § 213 tr. ř. nebylo z dovolatelovy strany využito

jeho oprávnění podle § 214 tr. ř. k uplatnění připomínek jak k doplnění znaleckého posudku, tak i k veškerým podkladům, ze kterých znalec vycházel, a to včetně míry využití ložné plochy používaných vozidel tak, jak bylo v jednotlivých případech zaznamenáno v rámci jejich průjezdu dotčenými mýtnými branami. Jestliže dovolatel soudům právě v opozici s tímto svým procesním postojem vytýká, že provedené důkazy, které se vztahují k již výše uvedeným charakteristikám odcizeného dřeva a rozhodným pro určení výše způsobené škody, byly tzv. ohýbány v jeho neprospěch, pak mu rozhodně nelze přisvědčit. S případnými rozpory důkazních podkladů v uvedeném směru se soud vypořádal naopak za použití zásady *in dubio pro reo*, akceptoval-li exaktní závěry znalce o minimálním množství odvozu vytěženého dřeva ve smyslu jeho zadokumentovaného sortimentu, přihlížíje přitom k logistickým možnostem jeho transportu, a to při důsledném porovnání s objemy, které udávali poškození – aniž by tak v posuzovaném směru byly rozhodnými svědecké výpovědi sourozenců B. a M. J. Ve věci provedené důkazy tak, jak byly nalézacím soudem v odůvodnění jeho druhého odsuzujícího rozsudku převážně za podmínek § 125 odst. 1 tr. ř. logickým a přesvědčivým způsobem vyhodnoceny nejen ve smyslu již shora komentovaném, ale i z hlediska těch rozhodných skutkových okolností, za kterých došlo k odcizení vytěžené dřevní hmoty v každém jednotlivém případě, jsou obsaženy na č. l. 10–13 shora rozsudku nalézacího soudu. Jejich dílčí nesprávnost z hlediska množství odcizené dřevní hmoty pod bodem 14) výroku o vině pak byla v souladu s opatřeným důkazním stavem věci za použití zásady v pochybnostech ve prospěch zcela správně korigována právě z podnětu odvolání obviněného (srov. bod 30. odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci).

Závěrem navrhl, aby Nejvyšší soud o dovolání obviněného rozhodl tak, že jej odmítá podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř. Současně navrhl, aby takto bylo podle § 265r odst. 1 písm. b) tr. ř. rozhodnuto v neveřejném zasedání a dále vyjádřila svůj souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání i pro případ jiných rozhodnutí Nejvyššího soudu, než jsou uvedena v ustanovení § 265r odst. 1 písm. a), b) tr. ř. (§ 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.).

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání je přípustné [§ 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř.], bylo podáno obviněným jako osobou oprávněnou, prostřednictvím obhájce [§ 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.). Dovolání obsahuje i obligatorní náležitosti stanovené v § 265f odst. 1 tr. ř.

Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda námitky vznesené obviněným naplňují jím uplatněný zákonem stanovený dovolací důvod, jehož existence je současně nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. ř.

Ve smyslu ustanovení § 265b odst. 1 tr. ř. je dovolání mimořádným opravným prostředkem určeným k nápravě výslovně uvedených procesních a hmotněprávních vad, ale nikoli k revizi skutkových zjištění učiněných soudy prvního a druhého stupně ani k přezkoumávání jimi provedeného dokazování. Těžiště dokazování je totiž v řízení před soudem prvního stupně a jeho skutkové závěry může doplňovat, popřípadě korigovat jen soud druhého stupně v řízení o řádném opravném prostředku (§ 259 odst. 3, § 263 odst. 6, 7 tr. ř.). Tím je naplněno základní právo obviněného dosáhnout přezkoumání věci ve dvoustupňovém řízení ve smyslu čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a čl. 2 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě. Dovolací soud není obecnou třetí instancí zaměřenou na přezkoumání všech rozhodnutí soudů druhého stupně a samotnou správnost a úplnost skutkových zjištění nemůže posuzovat už jen z toho důvodu, že není oprávněn bez dalšího přehodnocovat provedené důkazy, aniž by je mohl podle zásad ústnosti a bezprostřednosti v řízení o dovolání sám provádět (srov. omezený rozsah dokazování v dovolacím řízení podle § 265r odst. 7 tr. ř.). Pokud by zákonodárce zamýšlel povolát Nejvyšší soud jako třetí stupeň plného přezkumu, nepředepisoval by katalog dovolacích

důvodů. Už samo chápání dovolání jako mimořádného opravného prostředku ospravedlňuje restriktivní pojetí dovolacích důvodů Nejvyšším soudem (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. IV. ÚS 73/03). Nejvyšší soud je vázán uplatněnými dovolacími důvody a jejich odůvodněním (§ 265f odst. 1 tr. ř.) a není povolán k revizi napadeného rozsudku z vlastní iniciativy. Právně fundovanou argumentaci má přitom zajistit povinné zastoupení odsouzeného obhájcem – advokátem (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

Obviněný ve svém dovolání uplatnil dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., podle kterého lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. V mezích tohoto dovolacího důvodu je pak možno namítat, že skutek zjištěný soudem byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, třebaže nejde o trestný čin nebo sice jde o trestný čin, ale jeho právní kvalifikace neodpovídá tomu, jak byl skutek ve skutkové větě výroku o vině popsán. Z těchto skutečností pak vyplývá, že Nejvyšší soud se nemůže odchýlit od skutkového zjištění, které bylo provedeno v předcházejících řízeních, a protože není oprávněn v rámci dovolacího řízení jakýmkoliv způsobem nahrazovat činnost nalézacího soudu, je takto zjištěným skutkovým stavem vázán (srov. rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 760/02, IV. ÚS 449/03). Povahu právně relevantních námitek nemohou tedy mít námitky, které směřují do oblasti skutkového zjištění, hodnocení důkazů či takové námitky, kterými dovolatel vytýká soudu neúplnost provedení dokazování. Ke shora uvedenému je dále vhodné uvést, že závěr obsažený ve výroku o vině je výsledkem určitého procesu. Tento proces primárně spadá do pravomoci nalézacího soudu a v jeho průběhu soudy musí nejprve zákonným způsobem provést důkazy, tyto pak hodnotit podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a výsledkem této činnosti je zjištění skutkového stavu věci. Nejvyššímu soudu tedy v rámci dovolacího řízení nepřísluší hodnotit správnost a úplnost zjištěného skutkového stavu věci podle § 2 odst. 5 tr. ř. ani přezkoumávání úplnosti provedení dokazování či se zabývat otázkou hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. ř. Námitky týkající se skutkového zjištění, tj. hodnocení důkazů, neúplnosti dokazování apod. nemají povahu právně relevantních námitek.

Podstatou jeho dovolání, byť deklarovaného pod nesprávné hmotněprávní posouzení, je v zásadě polemika se skutkovými zjištěními. Pro dovolací řízení platí, že základem pro něj jsou stabilizovaná skutková zjištění nižších soudů, kdy námitky proti skutkovým zjištěním způsobují zásah Nejvyššího soudu toliko v případech tzv. extrémního nesouladu, jež je dán tehdy, jestliže *„se výsledek dokazování jeví jako naprosto nespravedlivý a věcně neudržitelný, neboť skutková zjištění, o něž se opírají vydaná rozhodnutí, jsou v extrémním nesouladu s vykonanými důkazy“* – viz náleží Ústavního soudu ze dne 10. 7. 2014, sp. zn. III. ÚS 888/14. Zejména nastane-li situace, kdy zjištění soudů nemají vůbec žádnou obsahovou vazbu na provedené důkazy, zjištění soudů nevyplývají z důkazů při žádném z logických způsobů jejich hodnocení, zjištění soudů jsou pravým opakem toho, co bylo obsahem dokazování apod. (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 359/05, náleží Ústavního soudu ze dne 23. 3. 2004, sp. zn. I. ÚS 4/04).

Takový případ v této projednávané věci však nenastal. Nedošlo k tvrzenému ohýbání důkazů, ale naopak v souladu se zásadou in dubio pro reo došlo k redukci množství odcizeného dřeva, případně jeho kvality, jak vysvětlil odvolací soud i nalézací. K odvolání došlo ještě k redukci škody o polovinu v bodě 14), tedy posledním skutku, kde bylo vycházeno z odvezení dřeva jedním automobilem. Obviněný zde vytrhává z kontextu obsah předchozího kasační rozhodnutí krajského soudu, ačkoli je zjevné, že dovoláním napadá rozhodnutí nové, druhé rozhodnutí odvolacího soudu. Současně je v dílčích bodech dokumentován průjezd dřevem naloženého vozidla mýtnou bránou a dále je zde znalecký posudek ekonomický, který sloužil soudům jako základ pro zjištění hodnoty odcizovaného dřeva. Námitky obviněného jsou v zásadě velmi obecné, kromě své deklarované nevinny. Ke každému bodu bylo uzavřeno na stranách 17–19

rozsudku soudu prvního stupně, kdy k odvolání obviněného bylo odvolacím soudem zkonstatováno, že tyto úvahy jsou správné [s výjimkou bodu 14)] v příslušných pasážích na stranách 6–8, kdy část odvolacích námitek je shodná s nyní podaným dovoláním. K úvahám dovolatele, že takto nejde postupovat, jelikož dochází k deformaci důkazů (byť ve prospěch), které obsahují neměnné markanty, jež nemohou být měněny, ale pouze soudy hodnoceny, je možno uzavřít, že takový způsob hodnocení důkazů náš právní řád nezná. Naopak není ničím neobvyklým, že dochází k redukci škody u majetkové trestné činnosti a to oproti podané obžalobě, kdy je užito zásady *in dubio pro reo* a je stanoven nižší možný rozsah páchané trestné činnosti. V dovoláním napadeném rozhodnutí je odkaz na provedené důkazy bez snahy o jejich deformování v neprospěch obviněného, či snad v tom směru, že by jejich části byly vyloženy zcela proti jejich obsahu.

K námitce individualizace odcizené věci tak, aby bylo postaveno najisto, jaká věc byla odcizena, platí, že jestli je odcizováno dřevo, jde o věc určenou druhově, nikoli konkrétně kus po kusu jednotlivého kmene. Postačí tak k individualizaci postup zvolený nižšími soudy, tedy určení podle kubických metrů a označením smrkového dřeva – kulatiny [a v jediném případě – bod 4) topolového dřeva], což postačí k dostatečně nezaměnitelnému označení dřeva. Je možno uzavřít, že to byl obviněný, kdo ve spojení s dalšími spolupachateli, v tomto řízení již odsouzenými [s výjimkou posledních tří bodů 12) – 14), kde postupoval sám], zajišťoval od těchto osob nejprve informace o existenci skládek dřeva na příslušných místech, tam pak odjížděl s návěsem, dřevo bez souhlasu majitelů naložil a odvezl ke zpracování na pilu, když zde docházelo k vystupování pod smyšleným jménem.

Formálně obviněný sice také deklaruje nenaplnění znaků objektivní stránky zločinu krádeže ve vztahu k individuálnímu určení předmětu krádeže, konkrétně skutečného množství, sortimentu a kvality dřeva, kdy mělo být vycházeno z důkazů v jeho neprospěch. Již jen z povahy takto vznesené námítky je však zjevné, že jde o polemiku se skutkovými zjištěními, konkrétně závěry znaleckého posudku a hodnocením výpovědi svědků a vyjádřením poškozených. Taková argumentace není sama o sobě způsobilá vyvolat přezkum v rámci dovolání Nejvyšším soudem. Současně nejde ani o obviněným tvrzený extrémní nesoulad, když ani konkrétně neuvádí, v čem spočívá toto nesprávné hodnocení, pouze všeobecně hovoří o tom, že nelze určit sortiment a kvalitu dřeva. Naopak jak nalézací soud, tak i odvolací soud v dovoláním napadeném rozhodnutí jasně označují důkazy, ze kterých vycházejí jak ve vztahu k pachatelství obviněného, tak ve vztahu k rozsahu odcizovaného dřeva a jeho charakteristiky, mj. i jeho hodnoty naplňují znaky hranice škody značné. To, že je vycházeno z vyjádření poškozených není žádným ohýbáním důkazů v neprospěch obviněného, ale naopak logickým způsobem hodnocení provedených důkazů, neboť právě tyto osoby mají nejlepší přehled, o jaké dřevo se jednalo. To samé platí i pro množství, které je současně [po korekci provedené krajským soudem u posledního bodu 14) rozsudku soudu prvního stupně] takového rozsahu, že je vymezitelné obviněným užívanými dopravními soupravami. Pokud jde o kvalitu dřeva, tak bylo vycházeno ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, specializovaného na odvětví dříví – těžba, pěstování lesa, Ing. Miroslava Švece, což opět nenese v sobě znaky svévole, či porušení zásad spravedlivého procesu v tom směru, jak obviněný namítá v rámci poukazu na nálezy Ústavního soudu. To, že soudy nevycházely z falšovaných faktur obviněným je vcelku logické a současně tak není pravdou, že by se o nich nezmínil – viz strana 7 bod 24 „Valášek vyhotovoval fiktivní faktury“, tudíž nejde o opominutý důkaz ve smyslu rozhodovací praxe Ústavního soudu.

Je tak možno v dané věci uzavřít, že byť formálně obviněný deklaruje naplnění dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. a to ve smyslu nenaplnění objektivního znaku zločinu krádeže, tak ve skutečnosti jde o skutkové námítky proti způsobu hodnocení důkazů nižšímu soudy, když však v tomto jejich postupu nelze shledat obviněným tvrzený extrémní nesoulad. Proto jde o dovolání podané z jiného, než zákonem uvedeného důvodu a bylo odmítnuto

postupem podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř.

Poučení: Proti rozhodnutí o dovolání není s výjimkou obnovy řízení opravný prostředek přípustný (§ 265n tr. ř.).

V Brně dne 22. 5. 2019

JUDr. Pavel Šilhavec
předseda senátu

Vyhotovil člen senátu:
Mgr. Daniel Broukal